

ครูศิลป์ของแผ่นดิน

นายอุทัย เจียรศิริ
ประเภทเครื่องโลหะ (เครื่องถม และงานคร่ำโบราณ)
จังหวัดนนทบุรี

“ผมภาคภูมิใจในความเป็นครูที่เรามีโอกาสได้ฝากฝีมือ ได้เผยแพร่ความรู้ให้คนรุ่นหลัง ได้สอนเด็ก สอนชาวบ้าน มาฝึกอาชีพ นอกจากนี้ยังได้ทำงานด้านอนุรักษ์ ซึ่งไม่ใช่ทำเพื่อเงิน แต่เป็นการทำเพื่อรักษาคุณค่าของงานโบราณ สิ่งสำคัญผมยังภูมิใจมากที่สามารถนำเครื่องถมนครและงานคร่ำโบราณกลับมาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตของคนในปัจจุบันได้ ด้วยการดีไซน์เครื่องประดับในรูปลักษณะใหม่ที่สอดคล้องกับรสนิยมและความต้องการของคนยุคใหม่ได้อย่างดี”

เครื่องถมและงานคร่ำโบราณ ถือเป็นงานหัตถศิลป์ชั้นสูงที่มีความวิจิตรบรรจง เป็นเอกลักษณ์แห่งความเป็นไทยที่สืบทอดต่อกันมาอย่างยาวนาน

“**เครื่องถม**” มีมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี เป็นงานประเภทประณีตศิลป์ คือ ถมเงิน (หรือถมดำ) ถมทอง และถมตะทอง เครื่องถมที่เรารู้จักกันแพร่หลายในเมืองไทยรู้จักกันในนาม “**ถมนคร**” ที่มีการสืบทอดกันมาหลายชั่วอายุคน มีเอกลักษณ์อันโดดเด่นที่สำคัญ คือ สีสันนิกของน้ำยาถมที่ซึมแทรกอยู่บนร่องริ้วอันอ่อนช้อยงดงามของลวดลาย ประดิษฐ์ขึ้นเป็นของใช้รูปพรรณต่างๆ เช่น ชั้นล้างหน้า ชั้นตักบาตร แหวน กำไล มีด เครื่องเขียน ชั้นพานรอง หีบลงยา ตลับยานัตถุ์ ซองบุหรีดาบ เป็นต้น มีความวิจิตร และดูโดดเด่นสูงค่ายิ่งขึ้น

กระเปาะตราถมเงิน

“**คร่ำ**” เป็นงานช่างโบราณประเภทหนึ่งที่จัดอยู่ในงานช่างสิบหมู่ จัดอยู่ในกลุ่มงานช่างแกะสลัก เนื่องด้วยวิธีการตกแต่งลวดลายให้งดงามด้วยการฝังเส้นเงิน เส้นทอง หรือเส้นนาก ลงบนภาชนะชิ้นงานให้เกิดเป็นลายที่สลักไว้ เมื่อสีกัดเส้นเงิน เส้นทอง เส้นนากเต็มลาย แล้วขัดผิวภาชนะจึงจะปรากฏเห็นลวดลายที่มีความคมชัด ประณีตงดงาม ด้วยวิธีการทำที่ยากและหลากหลายขั้นตอน งานคร่ำจึงถูกจัดให้เป็นงานหัตถศิลป์ชั้นสูงที่นับวันจะหาช่างผู้ชำนาญในวิชาแขนงนี้ได้ยากยิ่งแล้ว

กรบปิดคร่ำทอง

ผอบคร่ำทอง

การอนุรักษ์สืบสานภูมิปัญญา

นายอุทัย เจียรศิริ มีความสนใจในงาน “เครื่องถม” ตั้งแต่วัยเด็ก เนื่องจากเกิดในครอบครัวที่ทำงานเครื่องถม ในจังหวัดนครศรีธรรมราช นายอุทัยเริ่มเรียนรู้และฝึกทำเครื่องถมตั้งแต่อายุเพียง 15 ปี จากนายปลอด เจียรศิริ ผู้เป็นลุงและเป็นครูสอนอยู่ที่วิทยาลัยศิลปหัตถกรรมนครศรีธรรมราช จนเมื่อคุณลุงย้ายมารับราชการที่วิทยาลัยเพาะช่าง จึงทำให้ได้ติดตามมาเรียนรู้งานเครื่องถมที่กรุงเทพมหานครด้วย และนับเป็นจุดเริ่มต้นของการทำงาน “เครื่องถม” อย่างเต็มตัวเรื่อยมานับจนถึงปัจจุบัน

ในปี พ.ศ. 2522 นายอุทัยได้รับเลือกให้เป็นครูสอนงานเครื่องถมให้กับนักเรียนศิลปาชีพ ในสวนจิตรลดาด้วยในเวลาสั้น สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง ทรงมีพระราชเสาวนีย์ให้นำงานหัตถกรรมไทยที่ใกล้จะสูญหายกลับมาฟื้นฟูใหม่ให้เป็นที่รู้จักมากขึ้น ซึ่งงาน “เครื่องถม” และ “งานคร่ำ” ถือเป็นหนึ่งในงานหัตถกรรมสำคัญที่ใกล้สูญหายในขณะนั้น พระองค์จึงทรงมีพระราชประสงค์ให้นำงานทั้ง 2 แขนงกลับมาฟื้นฟูอีกครั้ง

ในขณะที่ได้สอนงานเครื่องถมอยู่ในสวนจิตรลดา ก็ได้มีโอกาสรู้จักกับ “นายสมาน ไชยสุกumar” บุตรของขุนสารพัดช่าง (ข้าราชการกรมวังนอกในสมัยรัชกาลที่ 5 ที่มีความรู้ มีฝีมือและความเชี่ยวชาญในศิลปะงานคร่ำ) นายอุทัยจึงมีโอกาสได้ร่ำเรียน และฝึกฝนฝีมือด้านกระบวนการทำงาน “คร่ำแบบโบราณ” จากนายสมาน จนเกิดเป็นทักษะความชำนาญการทำงานคร่ำอีกแขนงหนึ่งไปด้วย จึงทำให้นายอุทัยมีทักษะฝีมือทั้งในงาน “เครื่องถม” และ “งานคร่ำ”

หลังจากหมดภารกิจการเป็นครูสอนนักเรียนศิลปาชีพในสวนจิตรลดาแล้ว นายอุทัยจึงยึดอาชีพทำงานเครื่องถมและงานคร่ำเป็นอาชีพหลัก สร้างสรรค์ผลงานเครื่องถมและงานคร่ำโบราณด้วยความภาคภูมิใจ เพราะเป็นงานที่ใกล้จะสูญหาย โดยเฉพาะ “งานคร่ำ” ซึ่งเป็นงานช่างโบราณที่นับวันจะหาผู้รู้ในวิชาช่างแขนงนี้ได้ยากยิ่งแล้ว เพราะนอกเหนือจากงานคร่ำที่ทำอยู่ในสวนจิตรลดาแล้ว ปัจจุบันคงมีเพียงนายอุทัยเท่านั้นที่ยังคงสืบทอดงานหัตถศิลป์ชั้นสูงแขนงนี้ไว้ นับจนถึงปัจจุบันเป็นเวลากว่า 45 ปี

ภูมิปัญญาที่สะท้อนฝีมือทักษะเชิงช่าง

เครื่องถม นับเป็นภูมิปัญญาเชิงช่างที่ยังคงใช้มือทำในทุกขั้นตอน และการทำงานในแต่ละขั้นตอน ต้องใช้ทั้งสมาธิ ความอดทน ใช้เวลาและทักษะฝีมือทั้งการขึ้นรูปโลหะ การเขียนลาย การแกะสลัก และการถม จึงทำให้เครื่องถมมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีความประณีตงดงาม สมราคา สมคุณค่าเป็นอย่างยิ่ง

ภูมิปัญญาเชิงช่างในตำนานงานเครื่องถมที่นายอุทัยยังคงรักษากรรมวิธีและเทคนิคต่างๆ แบบดั้งเดิมเอาไว้ ทั้งงาน “ถมเงิน” (ถมดำ) ที่ถือเป็นเครื่องถมที่เก่าแก่ที่สุด เนื้อถมที่ถมลงไปบนพื้นตามร่องลายต้องมีสีดำสนิทเมื่อขัดแต่งผิวจะเห็นลวดลายเด่นชัดบนพื้นสีเงิน “ถมทอง” คือ งานถมดำที่ทำทองทับลงไปบนลวดลายสีเงิน ทำให้เครื่องถมนั้นมีลักษณะเป็นลวดลายสีทองอยู่บนพื้นสีดำ และ “ถมตะทอง” เป็นวิธีการระบายทองหรือแต้มทองเป็นแห่งๆ เพื่อเน้นจุดเด่นหรือลวดลายที่ต้องการให้เห็นเด่นชัดยิ่งขึ้น (ถมตะทองเป็นงานหัตถกรรมหายากในปัจจุบัน) นายอุทัยเลือกใช้วีดิทัศน์คุณภาพด้วยการใช้เนื้อเงินเป็นวัสดุหลัก นำมาผสมกับทองแดงบริสุทธิ์ในสัดส่วนเนื้อเงินร้อยละ 95 และทองแดงร้อยละ 5 เพื่อให้เนื้อเงินมีความแข็ง เวลามาเคาะขึ้นรูปพรรณจะได้รูปทรงที่ไม่บิดเบี้ยว นอกจากนี้ นายอุทัยยังมีความรู้และความชำนาญในการเขียนลายไทย สามารถวาดร่างลวดลายได้อย่างคมชัด ใช้ในการสร้างสรรค์ลวดลายต่างๆ ลงบนชิ้นงานแต่ละชิ้นได้อย่างเหมาะสมได้ด้วยตนเอง

กระเป๋าทรมเงิน

ส่วนการทำน้ำยาถม ซึ่งถือเป็นอีกหนึ่งภูมิปัญญาที่ช่างแต่ละคนจะมีเทคนิคที่แตกต่างกันไป การทำน้ำยาถมมีส่วนผสมของเงิน ทองแดง กำมะถันและตะกั่ว นำมาหลอมละลายให้เป็นเนื้อเดียวกันจนเป็นสีดำ แล้วเทใส่แม่พิมพ์ที่มีลักษณะเป็นแท่ง เรียกว่า แท่งยาถม เวลาใช้งานจะให้ความร้อนในการหลอมละลายแท่งยาถมจนกลายเป็นน้ำ หลอมละลายให้ยาถมไหลลงไปในร่องที่ตอกสลักไว้ เกิดเป็นลวดลายบนชิ้นงานจนเต็ม ซึ่งนายอุทัยมีความชำนาญในการลง “น้ำยาถม” บนพื้นผิวของชิ้นงาน ทำให้บนพื้นผิวของชิ้นงานจะมีสีดำสนิท ไม่มีรูพรุนหรือรอยตามด น้ำยาถมที่ถมลงบนร่องลวดลายจะเกาะติดแน่น ผลงานเครื่องถมจึงมีความทนทานและไม่หลุดลอก

สำหรับภูมิปัญญาที่สะท้อนให้เห็นถึงทักษะฝีมือเชิงช่างของนายอุทัยในการทำ “เครื่องถม” ที่นอกเหนือจากเทคนิควิธีการแบบดั้งเดิมแล้ว นายอุทัยยังมีความรู้ ความเข้าใจและความชำนาญในการเขียนลายไทย เพื่อใช้ในการสร้างสรรค์ลวดลายบนชิ้นงานแต่ละชิ้นได้อย่างเหมาะสมสวยงาม สามารถสลักลวดลายบนชิ้นงานได้อย่างอ่อนช้อย วาดเส้นลายได้คมชัด

ส่วนงานคร่ำ เป็นการประดับตกแต่งเครื่องโลหะด้วยการนำเส้นเงิน เส้นทอง มาทำเป็นเส้นลวดเล็กๆ หรือทำเป็นแถบแบนๆ แล้วนำไปฝังลงในร่องลวดลายที่สลักไว้ เรียกว่า “คร่ำเงิน” หรือ “คร่ำทอง” ภูมิปัญญาที่สะท้อนการทำ “งานคร่ำ” ยังคงยึดกระบวนการทำแบบโบราณทุกขั้นตอน เริ่มจากการวางลวดลายให้สอดคล้องกับลักษณะของชิ้นงาน นำเส้นเงินหรือเส้นทองบรรจุฝังที่ละเส้นด้วยความประณีตจนเกิดเป็นลวดลายคมชัดตามที่ได้ออกแบบไว้ การทำงานคร่ำแม้จะมีขั้นตอนการทำน้อยกว่าการทำเครื่องถม แต่มีความยากกว่าในทุกขั้นตอน

ต้องอาศัยทักษะความชำนาญและความละเอียดเป็นสำคัญเพื่อให้งานออกมาสมบูรณ์ ซึ่งเทคนิคสำคัญที่สะท้อนให้เห็นถึงทักษะฝีมือเชิงช่างของนายอุทัยในการทำ“งานคร่ำ” อยู่ที่ความชำนาญในการลับหน้าเหล็ก เพื่อเตรียมผิวเหล็กที่ขึ้นรูปแล้ว ไว้สำหรับการคร่ำลาย หรือ การฝังลาย ในขั้นตอนนี้ จะต้องใช้สิ่วลับผิวเหล็กให้มีลักษณะเป็นตาข่าย เรียกว่า “เกสรเหล็ก” ใช้สำหรับยึดเส้นเงิน หรือเส้นทอง ที่นำมาฝังลายบนพื้นผิวชิ้นงาน ถือเป็นขั้นตอนที่ยากที่สุดในการทำ

ภูมิปัญญาการทำงานคร่ำโบราณที่สะท้อนให้เห็นถึงทักษะฝีมือเชิงช่างตั้งแต่การเตรียมเหล็กที่จะใช้ขึ้นรูปชิ้นงานโดยการนำเหล็กเนื้อเหนียวไปแช่ในน้ำมันมะกอกให้เกิดสนิมสีน้ำตาลไหม้ เรียกว่า “การเลี้ยงสนิม” ในขั้นตอนนี้จะใช้เวลาประมาณ 1 เดือน หรือมากกว่านั้น ขึ้นอยู่กับความต้องการว่าต้องการให้เหล็กเกิดสนิมมากแค่ไหน การเตรียมเส้นทองโดยนำทองมาดึงให้เป็นเส้นที่มีขนาดเล็กประมาณ 0.30 มิลลิเมตร (ประมาณเท่ากับเส้นผม) เพื่อใช้ในการคร่ำลาย การนำเหล็กที่เกิดสนิมแล้วมาขึ้นรูปตามที่ต้องการ จากนั้นนำมาลับหน้าเหล็กจนเกิดเป็นเกสรเหล็กขนาดเล็กเพื่อใช้ในการยึดเส้นเงิน หรือเส้นทองที่จะฝังลายลงบนหน้าเหล็ก โดยขั้นตอนนี้ต้องใช้ความชำนาญอย่างมาก เพราะต้องลับให้เกสรเหล็กมีขนาดความถี่ที่เท่ากัน หรือใกล้เคียงกันมากที่สุด จึงจะสามารถยึดเส้นทองหรือเส้นเงินที่ฝังลายบนชิ้นงานได้ติดทน การคร่ำลาย หรือ การดอกลาย โดยการนำเส้นทองที่เตรียมไว้มาฝังเป็นลวดลายตามที่ต้องการลงบนหน้าเหล็กที่ทำการลับเกสรเหล็กไว้แล้ว เมื่อฝังลายจนครบตามต้องการ จึงทำการกลบเส้นเงินหรือเส้นทองบนหน้าเหล็กให้เรียบ ขั้นตอนนี้จะทำให้เกสรเหล็กที่ลับไว้เข้ามายึดเส้นทองให้ติดกับชิ้นงานได้แน่นขึ้น

เอกลักษณ์ผลงานที่โดดเด่น

นายอุทัยสามารถสร้างสรรค์ ผลงาน “เครื่องถม” ได้ทั้งเชิงอนุรักษ์และเชิงพัฒนาสร้างสรรค์ โดยเชิงอนุรักษ์จะเน้นลวดลายแบบดั้งเดิมที่มีมาแต่โบราณ เช่น ลายดอกพุดตาน ลายประจำยาม ลายกนกเปลว ลายกนกใบเทศ ลายกระจังตาอ้อย ลายพุ่มข้าวบิณฑ์ สร้างสรรค์ลงบนภาชนะที่นิยมในอดีต เช่น บุชบก ชัน จาน แจกัน หม้อน้ำมนต์ กระจก เป็นต้น ปัจจุบันจึงสร้างสรรค์ผลงานที่สามารถนำไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น เซ็น กำไล ต่างหู สร้อยคอ กระเป๋า เป็นต้น มีการปรับประยุกต์ลวดลายให้มีความร่วมสมัย ด้วยการผสมผสานลายดอกพุดตาน กับลายภาพสัตว์ ภาพนก หรือภาพกษัตริย์ ผสมผสานกันอย่างลงตัว บางครั้งนำลวดลายจากจินตนาการมาปรับใช้จนเกิดเป็นลวดลายใหม่ ชื่อ ลายบัวน้ำ เป็นการนำลายไทยแบบโบราณมาเพิ่มเรื่องราวด้วยปลา และดอกบัว วาดเส้นสายลายไทยให้คล้ายคลึงของเก่า จนทำให้ลวดลายที่สร้างสรรค์ขึ้นใหม่นี้ดึงดูดงามราวกับภาพวาดในวรรณคดีไทย

ผลงานที่สร้างความภาคภูมิใจของนายอุทัย ที่สำคัญ ได้แก่ การได้รับคัดเลือกจากกรมศิลปากร ให้เป็นช่างผู้จัดสร้าง “บุษบกมทอง” ทูลเกล้าฯ ถวาย พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร เนื่องในวโรกาสครองราชย์ครบ 72 พรรษา และได้รับเลือกจากสำนักนายกรัฐมนตรีให้ทำ “กระเป่าตราตรึงมทอง” ทูลเกล้าถวายสมเด็จพระจักรพรรดินีมิจิโกะแห่งญี่ปุ่น และมอบให้กับคณะอัครราชทูตจากประเทศต่างๆ ที่มาเยือนประเทศไทย เช่น ประเทศซาอุดีอาระเบีย ประเทศศรีลังกา เป็นต้น อีกทั้งยังมีโอกาสทำ “ไม้เท้ามทอง” ถวายสมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ (ช่วง วรปุญญ์)

เอกลักษณ์ผลงาน “งานคร่ำ” เป็นอีกหนึ่งความภาคภูมิใจของนายอุทัยที่นอกจากการสืบสานงานหัตถกรรมที่เกือบจะสูญหายแล้ว ยังเป็นผู้ฟื้นฟูชีวิตงานคร่ำโบราณให้กลับมาเป็นที่รู้จักในสังคมไทยได้อีกครั้ง จึงนับได้ว่านายอุทัยเป็นช่างฝีมือที่อาจเหลืออยู่เพียงคนเดียวในปัจจุบัน ที่รักษารูปแบบงานคร่ำแบบดั้งเดิมไว้ให้รุ่นลูก รุ่นหลานได้ยังคงเห็นงานทรงคุณค่าเหล่านี้ เช่น พระซรรค์ กรรบิด ผอบ ตะบันหมาก กรรไกร และยังมีการสร้างสรรค์ผลงานรูปแบบใหม่ๆ ในรูปแบบเครื่องประดับ เช่น สร้อยคอ ต่างหู กำไลข้อมือ และแหวน เป็นต้น

กระเป่าตราตรึงมทอง

เอกลักษณ์ผลงาน “งานคร่ำ” ที่โดดเด่นอยู่ที่กระบวนการสร้างลวดลายที่เกิดจากการใช้เส้นทองหรือเส้นเงินที่รีดเป็นเส้นลวดที่มีขนาดเล็กเท่าเส้นผม ผึงเป็นลวดลายลงไปบนเหล็กด้วยทักษะความชำนาญจนทำให้ผลงาน “คร่ำทอง” มีความละเอียด ประณีต สร้างความประทับใจให้กับผู้ที่พบเห็นเป็นอย่างยิ่ง ลวดลายที่นิยมใช้ในงานคร่ำ ขึ้นอยู่กับรูปแบบและการนำไปใช้งาน หากเป็นประเภทเครื่องใช้ เครื่องตกแต่ง นิยมใช้ลวดลายใบเทศ สายกระจังตาอ้อย และลายบัวคว่ำ หากเป็นเครื่องประดับนิยมใช้ ลายกนก และ ลายเครือเถา

รูปแบบผลงานที่โดดเด่นที่สำคัญๆ คือ ชุดงานคร่ำแบบโบราณ เช่น “พระซรรค์คร่ำทอง” อาวุธคู่บารมีของพระมหากษัตริย์ ซึ่งถือเป็นอาวุธชั้นสูงจัดอยู่ในกลุ่มของเทพศาสตราวุธ “ผอบคร่ำทอง” เป็นภาชนะสำหรับใส่ของ (ในอดีตใช้บรรจุพระบรมสารีริกธาตุ) “ตลับพระศรีคร่ำทอง หีบคร่ำทอง” ไว้สำหรับใส่ของ และชุดหมากพลูโบราณ ซึ่งประกอบด้วย กรรไกรหนีบหมาก ตะบันหมากคร่ำทอง เป็นต้น นอกจากนี้ผลงานคร่ำฝีมือนายอุทัยในรูปแบบที่มีการพัฒนาในปัจจุบัน เช่น ผลงานเครื่องประดับคร่ำในรูปแบบ ต่างหู กำไล สร้อยคอ ที่สามารถสวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน

ชื่อเสียงของนายอุทัย ไม่เพียงแต่เป็นที่รู้จักกันดีในวงการช่างหัตถศิลป์ไทย แต่ด้วยฝีมืออันเป็นที่ประจักษ์จึงได้รับการยอมรับจากในประเทศและต่างประเทศ ผลงานทุกชิ้นจึงมักถูกนำไปใช้เป็นของกำนัลให้แก่แขกบ้าน แขกเมือง และบุคคลสำคัญระดับแถวหน้าของประเทศอยู่อย่างต่อเนื่อง

กล่องเก็บของคร่ำทอง

การถ่ายทอดความรู้และการพัฒนาผลงาน

“เครื่องถม” และ “งานคร่ำโบราณ” เป็นหนึ่งในงานศิลปหัตถกรรมโบราณ ที่สะท้อนถึงศาสตร์เชิงช่าง แสดงถึงเอกลักษณ์ และวัฒนธรรมที่สำคัญมาก ซึ่งนายอุทัยได้สืบสานมากกว่า 45 ปี สร้างสรรค์เครื่องถม และงานคร่ำ ทั้งแบบดั้งเดิมและแนวร่วมสมัย แต่งานเครื่องถมและงานคร่ำยังจำเป็นต้องอนุรักษ์ไว้ และเผยแพร่สู่สาธารณชนในวงกว้าง ก่อนที่งานศิลปชิ้นสูงแขนงนี้จะสูญหายไปตามพระราชเสาวนีย์ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวง

นายอุทัยใช้องค์ความรู้ที่มี พัฒนางานคร่ำให้มีรูปแบบที่ทันสมัยมากขึ้นจากงานคร่ำแบบโบราณ ดั้งเดิม ด้วยการออกแบบเป็นเครื่องประดับ โดยการคิดคำนวณเหล็กที่จะนำมาใช้ให้มีขนาดบางลงเหลือ เพียงประมาณ 2 มิลลิเมตร ทำให้น้ำหนักเบาสามารถนำมาสวมใส่ได้จริงในชีวิตประจำวัน และแก้ปัญหา การขึ้นสนิมของงานคร่ำด้วยการใช้น้ำมันมะพร้าวหรือหรือน้ำมันมะกอกเลี้ยงให้เหล็กเกิดสนิมที่ติดทน จนเกิดเป็นสีน้ำตาลไหม้ ทำให้ผลงานที่พัฒนาขึ้นใหม่สมบูรณ์ไร้ที่ติ

ปัจจุบันนายอุทัยได้ถ่ายทอดทั้งการทำงานเครื่องถมและการทำงานคร่ำแก่ลูกชายซึ่งถือเป็นทายาทคนสำคัญ นอกจากนี้ยังได้เผยแพร่วิชานี้แก่ผู้ที่สนใจ โดยเฉพาะนักเรียน นักศึกษาในสถาบัน การศึกษาที่มีหลักสูตรการเรียนการสอนด้านงานเครื่องถมอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คนรุ่นหลัง มีการสืบสานต่อไป

ด้วยความมุ่งมั่นที่จะให้งานหัตถศิลป์ชิ้นสูงแขนงนี้คงอยู่จึงเป็นแกนนำในการก่อตั้งกลุ่ม สหกรณ์ที่รวบรวมช่างฝีมือทั้งงานเครื่องถมและงานคร่ำโบราณนี้ โดยเฉพาะและยังเปิดบ้าน เป็นศูนย์ฝึกอาชีพให้กับผู้ที่สนใจที่ต้องการนำไปสร้างเป็นอาชีพเพื่อเลี้ยงตนเองและครอบครัว ในอนาคต นายอุทัยยังมีความตั้งใจที่จะรวบรวมผลงาน หรือองค์ความรู้ เกี่ยวกับงานเครื่องถมและ งานคร่ำโบราณ เพื่อจัดแสดงและใช้เป็นสถานที่สำคัญที่จะเป็นแหล่งเก็บสะสมความรู้ เพื่อเผยแพร่ แก่บุคคลระดับช่างฝีมือหรือคนรุ่นใหม่ โดยสามารถสืบค้นข้อมูล ตลอดจนสามารถศึกษาหาความรู้ จากวัตถุที่จัดแสดง และเอกสารต่างๆ ด้วยสื่อที่ทันสมัย ซึ่งเป็นแนวคิดในการอนุรักษ์และตอบโจทย์ คนรุ่นใหม่ได้อย่างลงตัว

เครื่องถมเงิน